

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

RU

IL·LMA. SRA. Mª LOURDES ARASTEY SAHÚN

IL·LM. SR. FRANCISCO BOSCH SALAS

IL·LMA. SRA. LIDIA CASTELL VALLDOSERA

Barcelona, 30 de juny de 2008

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA núm. 5397/2008

En el recurs de suplicació interposat per ... i -I.N.S.S.- (Instituto Nacional de la Seguridad Social) a la

sentència del Jutjat Social 12 Barcelona de data 11 de desembre de 2006 dictada en el procediment núm. 535/2006 en el qual s'ha recorregut contra la part, ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. LIDIA CASTELL VALLDOSERA.

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 25 de juliol de 2006 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa grau, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 11 de desembre de 2006, que contenia la decisió següent:

"Que estimando parcialmente la demanda formulada por Dª ... declaro a la misma en situación de incapacidad permanente en grado de total cualificada para la profesión de oficial 1ª administrativa, derivada de enfermedad común, y condeno al INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL a estar y pasar por tal declaración y a pagarle la pensión correspondiente en cuantía del 55% de la base reguladora de 1.400'61 Euros, incrementada con el 20% de esta misma base en los periodos de inactividad laboral, con efectos desde el 30-3-06, más las mejoras y revalorizaciones legales que procedan"

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

1º) La demandante, nacida el 7-1-47, se encuentra afiliada a la Seguridad Social y en situación de alta en el Régimen General a consecuencia de trabajos prestados por cuenta ajena, siendo su profesión habitual la de oficial 1ª administrativa, tiene cubierto el periodo de carencia requerido para causar derecho a la prestación que reclama y había iniciado proceso de incapacidad temporal el 1-2-06, solicitando posteriormente la prestación objeto de este procedimiento.

2º) Incoado el preceptivo expediente administrativo para valorar la eventual incapacidad, el ICAM emitió dictamen el 30-3-06.

3º) La Dirección provincial del INSS dictó resolución el 24-4-06 por la que no le reconoció grado alguno de incapacidad permanente, ni por lo tanto derecho a prestaciones económicas.

4º) Contra la anterior resolución formuló reclamación previa, que fué desestimada por nueva resolución de 14-6-06, quedando agotada la vía administrativa.

5º) De las cotizaciones computables acreditadas por la demandante resulta la base reguladora de la prestación que reclama de 1.400'61 Euros.

6º) Acredita la siguiente patología: degeneración macular de tipo atrófico en ambos ojos; agudeza visual, con corrección:

OD = lejos 0'4

cerca 0'3

OI = lejos 0'1

cerca 0'1

7º) La profesión de la actora, como se ha dicho, es la de oficial 1ª administrativa, y en concreto sus trabajos consisten en llevar las tareas administrativa de su empresa, realizando la facturación de la misma y debiendo pasar numerosa documentación de papel a ordenador.

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora Sra. ... i la part demandada, l'INSS van interposar un recurs de suplicació, que van formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària, que el va impugnar en forma la Sra. ... respecte del recurs de l'INSS. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER.- Enfront la sentència d'instància, que estimà la petició subsidiària de la demanda interposada per la part actora, en reclamació per Incapacitat Permanent Absoluta, o, subsidiàriament, Total, s'interposa per ambdues parts Recurs de Suplicació.

S'entrarà a examinar en primer lloc el primer motiu del recurs presentat per l'Entitat Gestora, atès que en aquest, correctament emparat en l'apartat b) de l'article 191 de la Llei de Procediment Laboral, es demana la modificació del relat fàctic de la sentència, concretament la supressió del fet provat setè, la qual fonamenta en que la prova d'interrogatori de les parts constitueix una prova de valoració legal, segons l' article 580 de la LEC de 1881 i en el present cas l'esmentat fet es fonamenta en l'interrogatori de l'actora, que la beneficia, perquè no hi ha cap prova a les actuacions que avaluï el que va manifestar l'actora a l'acte del judici, referent a les tasques que realitza, prova que fou practicada d'ofici pel propi jutge.

El motiu ha de ser desestimat amb tota contundència. En primer lloc cal dir que l' article 580 de la LEC de 1881 no està vigent des que va entrar en vigor la Llei 1/2000, de 7 de gener, la qual cosa va succeir un any després. Doncs bé, en l'actualitat la valoració de la prova d'interrogatori de part es recull en l'article 316 de l'esmentada llei el qual disposa en el seu núm. 1 que "Si no lo contradice el resultado de las demás pruebas, en la sentencia se considerarán ciertos los hechos que una parte haya reconocido como tales si en ellos intervino personalmente y su fijación como ciertos le es enteramente perjudicial. I en el 2 apartat del mateix article es diu que "En todo lo demás, los Tribunales valorarán las declaraciones de las partes y de las personas a que se refiere el apartado 2 del artículo 301, según las reglas de la sana crítica, sin perjuicio de lo que se dispone en los artículos 304 y 307".

És a dir, que el jutge podia perfectament, d'ofici, decidir practicar la prova d'interrogatori de la part actora i la valoració d'aquesta prova s'ha de valorar segons les regles de la sana crítica, tal com va fer en el present supòsit. D'altra banda, té raó la part actora, quan en el seu escrit d'impugnació del recurs argumenta que la modificació dels fets provats, en el procés laboral, només es pot admetre si es fonamenta en la prova documental o pericial, tal com disposa l' article 191 de la Llei de Procediment Laboral, per la qual cosa és evident, com s'ha dit abans, que la modificació s'ha de desestimar.

SEGON.- En l'únic motiu del recurs presentat per l'actora, emparat correctament en l'apartat c) de l'article 191 de la Llei de

Procediment Laboral, es denuncia la infracció de l' article 137.5 de la Llei General de la Seguretat Social i s'al.lega, en síntesi, que les lesions que pateix la incapaciten de manera absoluta per la realització de qualsevol activitat. Fonamenta també la seva tesi en diverses sentències dels Tribunals Superiors de Justícia.

Per part seva, en l'únic motiu del recurs presentat per la part demandada, s'al.lega la infracció de l'article 137.4 i s'afirma que l'actora no està incapacitada per a realitzar la seva professió habitual d'oficial 1ª administrativa, atès que en aquesta professió es fan moltes tasques diverses i no implica esforç de fixació visual.

La Disposició Transitòria 5ª bis del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel R.D.L. 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que li va donar la Llei 24/1997, de consolidació i racionalització del Sistema de la Seguretat Social, estableix que el que disposa l'article 137 de la mateixa Llei només serà aplicable a partir de la data en que entrin en vigor les disposicions reglamentàries a que es refereix l'apartat tercer de l'esmentat article 137 i que, mentrestant, es continuarà aplicant la legislació anterior. Atès que les disposicions reglamentàries abans citades encara no s'han dictat, segueix en vigor l'article 137 de la legislació anterior.

L'esmentat article defineix en l'apartat cinquè la situació d'incapacitat permanent absoluta com la situació del treballador que es troba incapacitat per la realització de qualsevol tipus de treball i l'apartat quart com la situació del treballador que, per malaltia o accident es troba incapacitat amb caràcter permanent, per desenvolupar la totalitat o les fonamentals tasques de la seva professió.

Cal observar que, segons l'esmentat article, el que realment es valora en l'apartat 4t és la importància que tenen les limitacions que afecten definitivament el treballador en relació amb el seu rendiment professional en l'ofici que desenvolupa habitualment, sense que tingui importància la incidència que les esmentades limitacions li puguin produir en els altres aspectes de la seva vida o, fins hi tot, en la seva capacitat per exercir d'altres professions. Cal tenir en compte, de la mateixa manera, per aquesta relació entre la limitació definitiva i la professió habitual, que una mateixa seqüela pot constituir una incapacitat permanent per una persona i no pas per una altra. En aquest sentit la jurisprudència ha declarat reiteradament -Sentències de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de juny i 24 de juliol de 1986, entre moltes d'altres- el caràcter essencial i determinant de la professió.

Per contra, la situació d'incapacitat permanent absoluta no té relació directa amb la professió de l'actor, atès que en aquest supòsit el treballador està incapacitat per executar qualsevol treball retribuït en les mateixes condicions de rendiment, professionalitat i eficàcia que qualsevol altre treballador en el mateix lloc de treball (sentències del Tribunal Suprem de 22 de setembre, 21 d'octubre i 7 de novembre de 1988, 9 i 17 de març, 13 de juny i 27 de juliol de 1989, i 23 i 27 de febrer i 14 de juny de 1990, entre d'altres).

TERCER.- Doncs bé, tenint en compte l'anterior doctrina, ambdós motius s'han de desestimar, perquè no havent-se modificat el fet provat quart, les lesions que pateix actualment la part actora, no la incapaciten per a realitzar qualsevol professió u ofici, en el termes que abans s'han esmentat, perquè encara que és cert que pateix una important disminució visual, al com consta en el fet provat sisè, el cert és que encara li resta una certa visió.

En el present cas, l'actora està incapacitada per a realitzar la seva feina habitual d'oficial de 1ª administrativa, perquè en aquesta professió cal gaudir d'una bona visió, perquè gairebé totes les feines que s'han de fer ho son utilitzant l'ordinador i cal recordar que l'actora pràcticament no hi veu d'un ull i a l'altre té una disminució tabé força important (0,4 de lluny i 0,3 de prop.

QUART.- L'anterior raonament comporta també la desestimació del motiu interposat per l'Entitat Gestora, perquè és evident que en no haver-se modificat el fet provat quart, les lesions que pateix l'actora sí que la incapaciten per a la seva feina habitual d'oficial de 1ª administrativa, perquè aquesta és una professió en la qual -com s'ha dit abans- s'ha d'estar pràcticament tot el treballant amb l'ordinador i per fer-ho cal tenir una visió, sinó perfecte, sí relativament correcte, de la qual l'actora no gaudeix.

Per tant, s'imposa la desestimació dels motius, i conseqüentment, dels recursos, la qual cosa comporta la confirmació de la resolució recorreguda.

VISTOS els preceptes legals citats, els concordants i la resta de disposicions de general i pertinent aplicació,

FALLO

Que hem de desestimar i desestimem els Recursos de Suplicació interposats per Doña. ... i l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL contra la Sentència dictada pel Jutjat Social núm. 12 de Barcelona, en data 11 de desembre de 2.006 que va recaure en les actuacions 535/2006, en virtut de demanda presentada per l'esmentada Sra. contra el citat Institut, en reclamació per Invalidesa Permanent Absoluta o subsidiàriament Total, derivada de malaltia comú i, per tant, hem de confirmar i confirmem l'esmentada resolució.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de doctrina, que s'ha de preparar en aquesta Sala en els deu dies següents a la notificació, amb els requisits previstos als números 2 i 3 de l'article 219 de la Llei de procediment laboral.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el/la Magistrat/ada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.